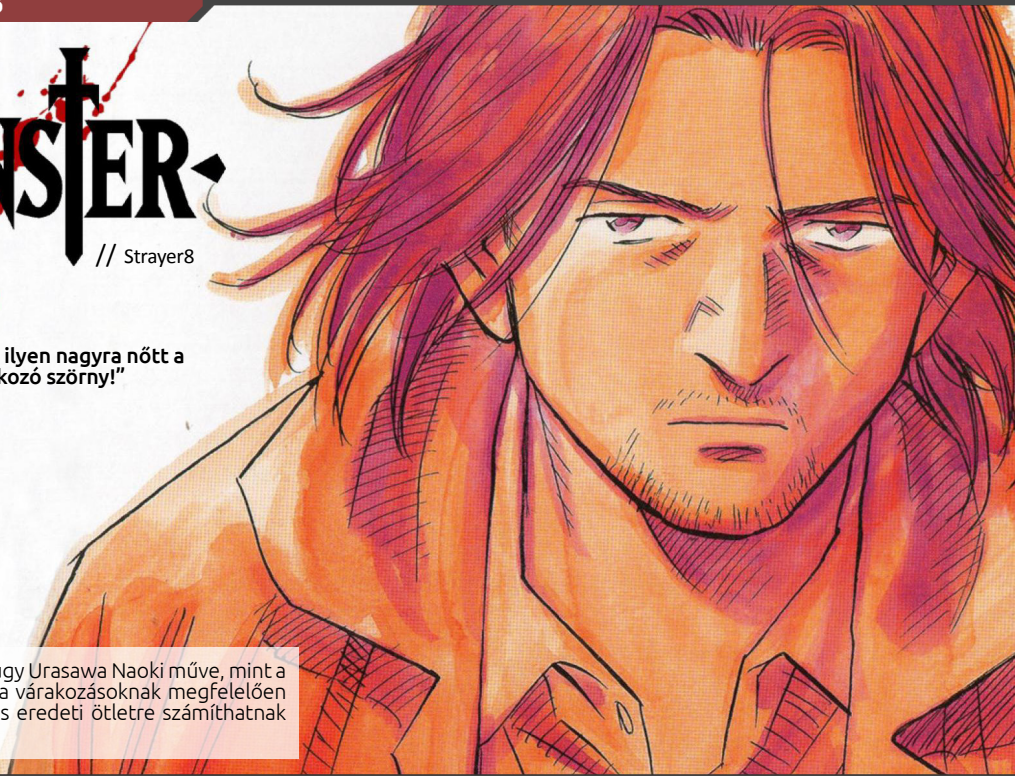

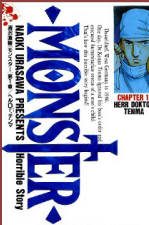
MONSTER

// Strayer8

„Nézd, nézd, már ilyen nagyra nőtt a bennem lakozó szörny!”

A Monster ugyanúgy Urasawa Naoki műve, mint a 20th Century Boys, a várakozásoknak megfelelően számos fordulatra és eredeti ötletre számíthatnak a manga olvasói.

Kezdőtörténet

Be kell vallani, hogy éppen a történet kiindulási pontja nem veheti fel a versenyt a 20th Century Boys egyediségével. Mindazonáltal bizonyára nem egy manga akár ennyivel is beérné.

Tenma Kenzo fiatal, tehetséges japán agysebész, aki azért megy az NSZK-ba, mert harmadik fiúként született családjába, otthon nem tudna érvényesülni. Hamar a szárnyai alá veszi egy neves német professzor és felível az ázsiai reménység pályája. A történet kezdőlapjain már a városi magánklinikája jó nevű sebésze, fiatal korához képest máris magas pozícióban dolgozik, minden fontos műtétet rábíznak, és ha még ez sem lenne elég, jegyese a híres professzor (és egyben a klinika igazgatójának) lányának, Eva Heinemannnak. Azonban nem minden arany, ami fénylik, doktor Tenmának sem ingyen hullott az ölébe mindez a jó. Kutatásai mind Heinemann professzor neve alatt jelennek meg, illetve nem feltétlenül a legbonyolultabb esetek számítanak a legfontosabbnak.

Tenma mégis elégedett életével, míg egy nap újból „Fontosabb” esethez hívják, aminek következtében rutin műtéttel megmenti egy ismert operaénekes életét, ám az orvosi stáb változása egy török munkás életét jelenti. Az eset felnyitja Tenma szemét és eddig csak csendben szurkáló lelkiismerete az első adandó alkalommal lázadásra készteti. Habár a műtét pillanatában nem tud róla, megmenti egy kisfiú életét, ami sorsfordítónak

bizonyul, sokak életét teljesen új mederbe tereli. A Johan nevű fiú az NDK-ból disszidált

„...újból „fontosabb” esethez hívják, aminek következtében rutin műtéttel megmenti egy ismert operaénekes életét, ám az orvosi stáb változása egy török munkás életét jelenti.”

magas rangú Liebert házaspár ikergyerekeinek fiú tagja. A szülők meghalnak, Johan életveszélyes sérüléssel kerül kórházba, húga, Anna, sokkos állapotban van, nincs kihallgatható állapotban.

A japán orvos súlyosan megfizet, amiért lelkiismeretére hallgat. Kegyevesztetté válik, összeomlóban van eddig felépített élete. Majd egy hirtelen fordulat során mégis jobbra fordul sorsa, ami összefonódik az ikrek eltűnésével. Ennyi is lenne a történet, ha 10 év múlva nem kezdődne el különös

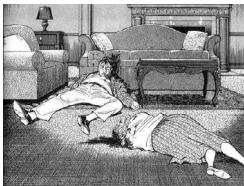
gyilkosságok sorozata, amely arra készteti Tenmát, hogy felelősséget vállaljon régi döntéséért, amellyel egy szörnyszerűt szabadított a világra. Cselekmény

A fenti kiindulási pont alapján akár unalmas, klisékkel kitöltött cselekményre is számíthatnánk, de szerencsére a mangaka hű marad önmagához és számos fordulatot, sőt egyedi megoldásokat is tartogat. Ennek ellenére néha családást keltően szokványos vagy inkább kiszámítható, sablonos epizódokkal lép be egy új szereplő vagy domborodik ki Tenma egy-egy hősiess jellemvonása. Így végigizgulhatjuk egy egész kerület sorsát eldőltő versenyfutást az

idővel, a főhős jófiú lelki vívódását és a többi. Ezekről a gyengébb fejezetektől eltekintve (persze erősen szubjektív, hogy kinek mi számít gyenge megoldásnak) számos váratlan megoldást és szituációt kapunk, amik feledtetik a kevésbé eredeti cselekményszálakat és mindenképpen az izgalom kerekedik felül. Különös, de gyakran éppen a mellékszereplők történései, epizódjai érdekesebbek, mint a főhősé. Az is hozzájárul a manga sikeréhez, hogy a mangaka ügyesen adagolja az új kérdéseket és információkat. Mielőtt unalomba fulladna egy történetív, egy új (vagy akár visszatérő) szereplő, egy új fordulat vagy egy váratlan mellékszál, ami mégis kötődik a cselekmény fősdarabok új izgalmaikat csempész a mangába és újból magával ragadhatja az olvasót.

Egy apró mellékmozzanattól vagy érdekességtől néhány fejezet múlva sorsdöntő háttértörténet és új cselekményszál nőhet ki, ami teljesen új irányt ad a történetnek. Olyan elemek jelennek meg a Monsterben, amikkel eddig még egyetlen más mangában sem találkoztam. A Csehországgal és egyes mesekönyvekkel kapcsolatos szálak például egyedinek számítanak és új ízt adnak az addig történeteknek. Engem például ezek nyertek meg maguknak, de a cselekmény elég szer-teagázó ahhoz, hogy szinte mindenki találjon kedvére való részeket vagy olyan üzeneteket, amiket magának érez. Habár a manga mondanivalójával kapcsolatban sajnos be kell látni, hogy sok üzenetet olyan szájrágósan próbál közvetíteni, hogy még akkor is bosszúsán továbblapozunk, ha egyébként egyet is értenénk vele. Esetenként nem ártott volna betartani a kevesebb néha több elvet.

Szereplők

A manga aránylag sok szereplőt mozgat, közülük is vannak visszatérő karakterek és olyanok is, akiknek búcsút kell intenünk. A mellékszereplők között gyakori a jellemfejlődés, ezért érdekes újból találkozni velük és megtapasztalni, hogy milyen irányba befolyásolta jellemüket, hogy belesodródtak a történetbe. Tenma is változik, de ez nagyon lassú, szisztemi folyamat, amelyet folyamatos lelki vívódás, belső filozófiai csatározás kísér. Nem ártott volna kevesebbet adagolni belőlük, úgy élvezetesebb lenne a történet.

Johan, a manga első számú közellensége egy nagy enigma, ezáltal valóban váratlan fordulatok köszönhetők neki. Nála nem a jellemfejlődésen van a hangsúly, vagyis nem a jövőbeli változásokon, hanem a múlton, amely lassan kibontakozik előttünk. Majd ki-ki döntse el maga a manga nagy kérdéseit, miszerint ki a gonosz, vajon Johan is eredendően gonosz volt-e vagy a körülmények tették azzá stb.

Johan, a harmadik főszereplőről nem írnék bővebben, mindenki ismerje meg a manga oldalain keresztül. A mellékszereplőket viszont újból kiemel-ném. Változatos hátterű és motivációjú karakterek, gyakran élvezetesebb az ő mellékszálaitak követni, mint a főcselekményt és a kevésbé változékész főszereplőket.

Grafika

A grafika nem a manga legerősebb pontja. Változó helyszínekről kapunk egy-egy panoráma képet, de számomra valahogy hiányzott a nagyszabású képek kisugárzása, nem éreztem úgy, mintha átadták volna az ábrázolt városok vagy a természet hangulatát. Annak ellenére, hogy megfordulunk az NSZK-ban vagy Csehországban, a mai Németországban, az volt az érzésem, hogy a grafika alapján akár végig egy helyen is játszódhatt volna a történet, mert semmi különbséget nem éreztem. A történetből is hiányoltam az apró célzásokat. Egy kis utánajárással több hangulatot lehetett volna a különböző helyszínekbe csempészni.

A karakterek rajzolásánál kiemel-

„A manga aránylag sok szereplőt mozgat, közülük is vannak visszatérő karakterek és olyanok is, akiknek búcsút kell intenünk.”

ném, hogy az ugyan felüledés, hogy minden szereplőt világosan meg lehet különböztetni egymástól, de a főszereplőkön kívül sok az elnagyolt vagy sztereotíp karakterrajz. A német férfiak többsége nagydarab, szögletes állú, a törökök kampósorrúak, a csehek pedig göndör hajúak és a krumpliórr ékesíti őket. Persze ez erős túlzás, de a mellékszereplőkre, „statisztákra” legtöbbször igaz.

Összességében

A Monster érdekes, fordulatos történet. Habár sokáig úgy tűnik, hogy sablonon történetet kapunk, a mellékszálak elég fűszert adnak a főszálnak amíg hirtelen egy teljesen új típusú történet nyílik meg előttünk. Sajnos sztereotípiákból is kapunk egy adagot: a sokszor erőltetett üzenetek miatt az NDK-sok mindig rosszfiúk, míg a hidegháború szerinti világrénd szerinti nyugati oldal emberei inkább pozitív besorolást kapnak. Persze kivételek mindig akadnak. Erős cselekmény, jól megválasztott mellékszereplők és egyedi ötletek miatt mindenképpen ajánlom, hogy aki teheti, tegyen egy próbát a mangával.